

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1337/2023
20.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Миролуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Илића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Новака Рогановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К бр.23/21 од 28.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.327/23 од 14.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 20. децембра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Илића – адвоката Новака Рогановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К бр.23/21 од 28.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.327/23 од 14.09.2023. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К бр.23/21 од 28.12.2022. године окривљени Дејан Илић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 22.01.2020. године до 07.02.2020. године.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моротним возилом „Ц“ категорије у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, односно да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења,

као и да накнади остале трошкове кривичног поступка који су унапред исплаћени из буџетских средстава Основног суда у Аранђеловцу и Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу, колико буду изнели, те да оштећенима АА и ББ накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд донети посебно решење, након прибављања ових података.

Оштећени АА и ББ су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.327/23 од 14.09.2023. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Аранђеловцу, пресуда Основног суда у Аранђеловцу К бр.23/21 од 28.12.2022. године, преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности, тако што је окривљени Дејан Илић за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 22.01.2020. до 07.02.2020. године. Истом пресудом, окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Ц“ категорије у трајању од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере, док су жалбе бранилаца окривљеног одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Бранилац окривљеног Дејана Илића - адвокат Новак Рогановић, поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.327/23 од 14.09.2023. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што из образложења произилази да захтев подноси и против пресуде Основног суда у Аранђеловцу К бр.23/21 од 28.12.2022. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство ни би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног Дејана Илића у захтеву за заштиту законитости наводи да је суд приликом одлучивања о кривичној санкцији, погрешно ценио тежину наступелих последица као отежавајућу околност, обзиром да је тежина последице квалификаторна околност предметног кривичног дела, која је и довела до тога да му се на терет ставља да је

извршио тежи облик кривичног дела, те самим тим не може представљати отежавајућу околност.

Изнети наводи су по оцени овога суда неосновани.

Из списка предмета произилази да је окривљени Дејан Илић оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, које је учинио у време, на начин и на месту ближе описаним у изреци првостепене пресуде, којом приликом је оштећена АА задобила тешке телесне повреде, док су оштећене ВВ и ГГ задобиле тешке телесне повреде ближе описане у изреци првостепене пресуде, од којих су обе оштећене применуле истог дана.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела, или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Код кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, због ког је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим, квалификаторну околност представља смрт једног или више лица.

Дакле, за постојање овог облика кривичног дела довољно је да је наступила смрт једног лица, па када се има у виду да је у конкретном случају услед поступања окривљеног наступила смрт два лица – оштећених ВВ и ГГ, те да је критичном приликом и оштећена АА задобила тешке телесне повреде, то је очигледно да наведене последице у знатној мери превазилазе последице непоходне за постојање кривичног дела из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, односно квалификаторне околности потребне за постојање предметног кривичног дела (смрт једног лица), те могу бити посебно цењене као отежавајуће околности приликом одмеравања казне окривљеном.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу, у којем се указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, одбио као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Ово стога што бранилац у преосталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду одредбе члана 440. ЗКП, истицањем да се возило оштећене критичном приликом кретало брже од прописане брзине, при чему се полемиче и са налазом Комисије вештака, уз закључак да Комисија „није урадила налаз у складу са правилима струке“, а полемиче се и са оценом суда о веродостојности исказа оштећене АА који је, према ставу браниоца „у потпуности нелогичан“. Како наведена повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости

окривљенима преко бранилаца, то је у овом делу поднети захтев одбацио као неодзволљен.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић